

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ช
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ณ
บทที่ ๑ บทนำ	๑
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๓
๑.๓ คำจำกัดความของศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย	๓
๑.๔ ทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๔
๑.๕ วิธีดำเนินการวิจัย	๗
๑.๖ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๘
บทที่ ๒ ความเป็นมาและความสำคัญของหมอยาพื้นบ้าน	๑๐
๒.๑ ประวัติความเป็นมาแพทย์แผนโบราณในสมัยพุทธกาล	๑๐
๒.๒ ประวัติความเป็นมาแพทย์แผนโบราณของไทย	๑๐
๒.๒.๑ การแพทย์แผนไทย : ยุคก่อนอาณาจักรสุโขทัย	๑๒
๒.๒.๒ การแพทย์แผนไทยในสมัยสุโขทัย	๑๓
๒.๒.๓ การแพทย์แผนไทยในสมัยอยุธยา	๑๓
๒.๒.๔ การแพทย์แผนไทยในสมัยรัตนโกสินทร์	๑๕
๒.๓ ความสำคัญและประเภทของหมอยาพื้นบ้าน	๑๘
บทที่ ๓ จริยธรรมของหมอยาพื้นบ้านในการรักษาโรค	๒๓
๓.๑ ความหมายของจริยธรรม	๒๓
๓.๒ ความสำคัญของจริยธรรม	๒๖
๓.๓ ประโยชน์ของจริยธรรม	๒๖
๓.๔ จริยธรรมระดับพื้นฐาน	๒๗
๓.๕ หมอพื้นบ้านกับการแก้ปัญหาด้วยพุทธจริยธรรมขั้นต้น	๒๘

๓.๖	หมอฟื้นบ้านกับการแก้ปัญหาด้วยพุทธจริยธรรมชั้นกลาง	๓๓
๓.๗	หมอฟื้นบ้านกับการแก้ปัญหาด้วยพุทธจริยธรรมชั้นสูง	๓๕
๓.๘	การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมในการแก้ปัญหาด้านการรักษาคนไข้	๔๒
๓.๙	การประยุกต์หลักพุทธจริยธรรมที่หมอฟื้นบ้านนำมาพัฒนาคุณภาพชีวิต	๕๗
บทที่ ๔	แนวทางการแก้ปัญหาจริยธรรมของหมอฟื้นบ้านในเขตอำเภอโพธิ์ชัย	๖๓
๔.๑	จริยธรรมของหมอฟื้นบ้านในเขตอำเภอโพธิ์ชัย	๖๓
๔.๒	ความสำคัญทางจริยธรรมของหมอฟื้นบ้าน	๖๔
๔.๓	ปัญหาทางจริยธรรมของหมอฟื้นบ้าน	๖๗
๔.๔	แนวโน้มทางจริยธรรมของหมอฟื้นบ้าน	๗๐
๔.๕	แนวคิดเชิงจริยธรรมของหมอฟื้นบ้านในเขตอำเภอโพธิ์ชัย	๗๑
๔.๖	ลักษณะที่เป็นจุดเด่นทางจริยธรรมของหมอฟื้นบ้าน	๘๖
๔.๗	ลักษณะที่เป็นจุดด้อยของหมอฟื้นบ้าน	๘๘
๔.๘	จริยธรรมสิบสี่ข้อทางเดินของหมอฟื้นบ้านที่ควรเดิน	๙๐
๔.๙	คุณค่าจริยธรรมของหมอฟื้นบ้าน	๙๒
บทที่ ๕	สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ	๙๕
๕.๑	สรุปผลการวิจัย	๙๕
๕.๒	ข้อเสนอแนะ	๙๗
บรรณานุกรม		๙๘
ภาคผนวก		๑๐๓
	ภาคผนวก ก แบบสัมภาษณ์	๑๐๓
	ภาคผนวก ข หนังสือขอความอนุเคราะห์แต่งตั้งผู้เชี่ยวชาญ	๑๑๒
	ภาคผนวก ค ภาพกิจกรรม	๑๑๖
ประวัติผู้วิจัย		๑๒๔

สารบัญตาราง

ตารางที่

หน้า

๓.๑ ตารางเปรียบเทียบระหว่างเบญจศีลและเบญจธรรม

๒๕

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ใช้อ้างอิงจากพระไตรปิฎกภาษาบาลีอักษรไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์ ๒๕๐๐ และพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พุทธศักราช ๒๕๓๕ เรียงตามกัมภีร์ และ ส่วนอรรถกถาแปลใช้ฉบับมหาวิทยาลัย เรียงตามลำดับกัมภีร์ ดังนี้ดังนี้

พระวินัยปิฎก

วิ.มท. (ไทย)	=	วินยปิฎก	ภิกขุวิภังค์	(ภาษาไทย)
วิ.ป. (ไทย)	=	วินยปิฎก	ปริวารวรรค	(ภาษาไทย)

พระสุตตันตปิฎก

ที.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	มหาวรรค	(ภาษาไทย)
ที.ปา. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ทีฆนิกาย	ปาฏิกวรรค	(ภาษาไทย)
ม.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มูลปัณณาสก์	(ภาษาไทย)
ม.ม. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	มัชฌิมนิกาย	มัชฌิมปัณณาสก์	(ภาษาไทย)
ส.สพ. (บาลี)	=	สุตตันตปิฎก	สัญญตนิคาย	สพายนวคคปาติ	(ภาษาบาลี)
ส.สพ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	สังยุตตนิคาย	สพายนวรรค	(ภาษาไทย)
อง.จตุกก. (บาลี)	=	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิคาย	จตุกกนิปาตปาติ	(ภาษาบาลี)
อง.จตุกก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิคาย	จตุกกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ปญจก. (บาลี)	=	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิคาย	ปญจกนิปาตปาติ	(ภาษาบาลี)
อง.ปญจก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิคาย	ปญจกนิบาต	(ภาษาไทย)
อง.ทสก. (บาลี)	=	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิคาย	ทสกนิปาตปาติ	(ภาษาบาลี)
อง.ทสก. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	อังกุตตรนิคาย	ทสกนิบาต	(ภาษาไทย)
ขุ.ข. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิคาย	ขุททกปาฐะ	(ภาษาไทย)
ขุ.สุ. (ไทย)	=	สุตตันตปิฎก	ขุททกนิคาย	สุตตนิบาต	(ภาษาไทย)

พระอภิธรรมปิฎก

อภิ.สง. (ไทย)	=	อภิธัมมปิฎก	ธัมมสังคณี	(ภาษาไทย)
อภิ.วิ. (ไทย)	=	อภิธัมมปิฎก	วิกังค	(ภาษาไทย)

การใช้หมายเลขย่อ

การอ่านคำย่อ

เช่น วิ.ม. (บาลี) ๕/๒๘๕/๔๖, วิ.ม. (ไทย) ๕/๒๘๕/๗๑. หมายถึง วินยปิฎก มหาจุลปาติ เล่ม ๕ ข้อ ๒๘๕ หน้า ๔๖ ฉบับ มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๐๐ หรือวินยปิฎก มหาวรรค (ไทย) เล่ม ๕ ข้อ ๒๘๕ หน้า ๗๑ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ๒๕๓๕ ฉบับมหาวิทยาลัยจะอ้างลำดับ เล่มในชุด ๕๑ เล่มที่ ๕๔ หน้า ๔๕๖

วิ.มหา.อ. (ไทย) ๑/๕๗. หมายถึง สมณฑปาสาทิกา มหาวิภังคอนุฎกเถา เล่ม ๑ หน้า ๕๗ ฉบับมหาวิทยาลัย ๒๕๓๔

จุ.ธ.อ. (บาลี) ๑/๗๕-๗๖. หมายถึง ธรรมปทญญเถา เล่ม ๑ หน้า ๗๕-๗๖ ฉบับมหาวิทยาลัย

พระไตรปิฎกภาษาไทย แจ่มเล่ม ข้อ หน้า เช่น อญ.ปัญจก.(ไทย) ๒๒/๑๕๕/๒๖๓ หมายถึง พระสูตรตันตปิฎก อังคุตตรนิกาย ปัญจกนิบาต เล่ม ๒๒ ข้อ ๑๕๕ หน้า ๒๖๓ ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย พุทธศักราช ๒๕๓๕